КАЛОЯН

/мъчи се да стане,пада,вика /Помощ! Помощ! Убиха ме!

/шатрата се изпълва с изплашени войскари и войводи.Радул,Манастър, Сергий,Саца/

ВСИЧКИ

Какво става? Кой е убиецът? Тичайте!Доведете целебниците! Кой беше?

КАЛОЯН

/превива се в предсмъртни мъки/Помогнете! Свети Димитре! Асен,~~~~ спасете Асена!Там! /идва на себе си,обгръща с блуждаещ поглед всички наоколо,съглежда Манастър и извиква / Ето го! Този беше! Убиец! /всички впиват подозрителен взор в куманина/

МАНАСТЪР

Пощади!~~~~ Милост! Защо ме виниш,царю!

КАЛОЯН

Той беше! На бял кон препускаше! О! /пак се превива,губи вече свест/ Уби ме.../все по-тихо/Уби ме...

~~~~ МАНАСТРА

Царят умира! /в страшно отчаяние пада на колене пред умиращия / ~~~~ Защо ме виниш,Иваница! Тоа е лъжа,привидение е било! Къде са целебниците!/изтичва навън.След него Радул~~~~/

ЦЕЛЕБНИКЪТ

/бърже влиза,прегледа раната,навежда безпомощно глава/Нищо не може да помогне! /влиза втори врачовник,дава нещо на ранения да пие/ /Навън,~~~~ зад палатката излиза Манастра,към него се притичва един кумански стотник/

СТОТНИК

Нашият човек дойде! Бунтът избухнал!По-скоро!Още се води бой под Цавец!Хората ни завзеха вече западната кула! Новият цар чака само вест за смъртта на Калоян за да се венчее за Целгуба...

МАНАСТРА

Борил! Целгу няма да седне на престола с Борила!Бягай при Коча! ~~~~ Дигнете нашите отряди! Към Търново! /куманинът изчезва /

/от шатрата излизат покрусени войводите/

~~~~ САЦА